

munerne, men lige saa lidt mellem de to Erhvervsgrupper, naar de drives ude paa selve Landet. Man har efter min Mening svævet i en Misforstaaelse, hvis man har foreslaaet saadanne Bestemmelser for der ved at slippe for betydelige pekuniære Byrder for Landbruget; det er klart, at ved saadanne Bygninger, hvis Opførelse dog kun varer en kort Tid, vil Forsikringspræmien, selv om den lægges paa Bygningen, kun komme til at udgøre et saa lille, saa forsvindende Beløb, at det ikke bør spille nogen Rolle og foranledige Misforstaaelse mellem Købstad og Land eller mellem de forskellige Erhverv, der florere ude paa Landet. Bestemmelsen om de enetages Huse er uheldig og bør ikke findes i Loven; men skal den endelig beholdes deri, saa maa den staa som den stod i Fjor, da Loven kom fra dette Ting, nemlig saaledes, at det er *alle* enetages Huse, der ere undtagne, ikke saaledes at de, der anvendes i det ene Erhvervs Tjeneste, gaa ind under Loven, medens de, der anvendes i det andet Erhvervs Tjeneste, gaa uden for Loven. — Jeg fremsatte ogsaa i Mandags det Spørgsmaal, hvorledes man vilde fortolke Lovens Bestemmelser, naar der er Tale om en Bygning, hvis ene Del anvendes til Beboelse, medens den anden Del anvendes til Værksted. Jeg har ikke faaet noget tilfredsstillende Svar paa dette Spørgsmaal fra den højtærede Minister, men jeg tror, et saadant Svar er nødvendigt. Her er jo ikke Tale om, hvad den højtærede Minister kaldte et pikant eller opkonstrueret Tilfælde, men her er Tale om noget, som meget ofte findes paa Landet, og det er aldeles nødvendigt, at vi faa klargjort i Forvejen, inden Loven gøres færdig, hvorledes dette Forhold skal opfattes. Den højtærede Minister sagde, at det maatte blive et Fortolkningsspørgsmaal, hvorledes saadanne Huse skulde behandles, og det ærede Medlem for Aalborg henviste til, at enhver jo kunde spørge Arbejdsraadet, om en Virksomhed faldt ind under Loven eller ikke. Men det er dog givet, og i hvert Fald maa man vente, at det i Praksis vil gaa saadan, at ikke i ethvert Tilfælde, hvor et saadant Hus opføres, vil den Mand, der lader det opføre, forud henvende sig til Arbejdsraadet. Der vil være

mange Tilfælde, hvor han trøster sig med, at han har læst Loven igennem — selvfølgelig vil der ogsaa være mange Tilfælde, hvor han ikke en Gang har gjort dette — og han har forstaaet den saaledes, at han anser det for unødvendigt at forsikre sine Arbejdere. Naar nu alligevel en af vedkommende Arbejdere kommer til Skade ved Opførelsen af Bygningen, særlig den Del, som er bestemt til Værksted, og det da skal være et Fortolkningsspørgsmaal, om Arbejderen skal være forsikret, saa er det alt saa muligt, at Arbejdsraadet fortolker Spørgsmaalet derhen, at Arbejderne have Forsørgelseskrav efter denne Lov. Men saa betyder denne Fortolkning, at en Mand, som har handlet i god Tro, kommer i det Tilfælde at skulle betale indtil 4800 Kr. i Erstatning. Jeg finder dog, at dette er noget for meget at overlade til en Fortolkning, og at Udpantning for dette Beløb er altfor streng en Straf for en Mand, der har handlet i god Tro til at have forstaaet Loven rigtigt. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi foretage en Omredaktion af denne Bestemmelse saaledes, at den bliver tydelig og ikke kan give Anledning til Misforstaaelser med saadanne Følger. — Med Hensyn til Lovens Bestemmelser om indvendigt Arbejde, som vi talte om i Mandags, skal jeg gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem for Aalborg, som dog ikke synes at være til Stede nu. Det ærede Medlem søgte i sit Foredrag i sidste Møde at latterliggøre det Forhold, at Smeden, som sætter en Laas i Døren i Huset, skulde være forsikret, medens han ikke er forsikret, naar han staa hjemme i sit Værksted og laver Laasen; at Glarmesteren, naar han sætter Vinduerne ind i Huset, skal være forsikret, men derimod ikke, naar han skærer Ruderne til inde i sit Værksted. Jeg deler det ærede Medlems Opfattelse paa dette Punkt. At det er urimeligt, at der gøres en saadan Forskel, har jeg sely paavist. Men hvis det ærede Medlem havde været til Stede, vilde jeg gerne have gjort ham opmærksom paa, at netop denne Lov, som han har været Fader til, slaar dette besynderlige Forhold fast. Der staaer nemlig i Punkt 4 a., at de Arbejdere, der ere beskæftigede ved Opførelsen eller Færdiggørelsen af en